

ere beliggende, have allerede nu ikke videre Virkning for disse, end hvis de slet ikke vare protokollerede (jfr. en Korrespondance imellem det slesvigke Ministerium og Appellationsretten i Departementstidenden for 1862 Side 144—150).

Hvad der gjælder om protokollerede Pantfættelser af faste Eiendomme, maa ligeledes gjælde om de Udkomster til Eiendomsretten over disse, som findes indførte i de til Optagelse af Overdragelsesdokumenter bestemte saakaldte Kontraktbøger.

Ei heller kan der have nogen Betænkelighed ved ligesom at opretholde de protokollerede Pantfættelser, som enten angaae bestemte Løssøregjenstande, f. Ex. et Skib, eller bestemt angivne Indbegreb af Løssøre, f. Ex. et Varelager, et Moblement o. s. v. Noget anderledes stiller Sagen sig derimod med Hensyn til de hyppige Pantfættelser af Alt, hvad Debitor eier og eiende vorder. Det har nemlig og især vistnok paa Grund af den ringere Sikkerhed, som Realkrediten frembød, hidtil været en almindelig Praxis i Slesvig, at der med næsten enhver Pantfættelse, endog af værdifulde faste Eiendomme, forbandtes en Pantfættelse af Alt, hvad Debitor forøvrigt maatte eie eller eiende vorder. Denne Klausul giver Kreditorerne kun en svag Udflugt til Forøgelse af deres Pantefikkerhed, medens den paa den anden Side kan blive yderst besværende for Debitor, naar han senere erhverver en fast Eiendom, idet denne da strax fra Kjøbets Dato bliver behæftet med en Pantfættelse, der kan have stor Indflydelse paa hans Udflugt til at erholde nogetsomhelst Laan i Eiendommen. Og hvad angaaer Løssøret, er Man saa at sige aldeles affaaeren fra nogenfinde senere at kunne reise Kredit paa dette, da Ingen lettelig vil være tilbøielig til at ansee det som et paalideligt Pant, naar det befindes allerede forud at være blevet pantsat i Forbindelse med Debtors øvrige Eiendele. Under disse Omstændigheder vil der neppe være nogen Anledning til at begunstige de nævnte Pantfættelser (Generalhypotheker) ved uden Videre at overføre dem i de nye Panteregistre, men affect fra de faste Eiendomme, som for

Tiden ere i Debtors Eie, og som derfor maa erkjendes at afgive en virkelig og reel Betryggelse for Kreditors Fordring, turde det være tilstrækkeligt ved et Proklama at give de Retshavende Udgang til at anmeldte deres Dnske om, at de paagjældende Rettigheder skulle opretholdes, og kun, naar et saadant Dnske fremkommer fra Kreditors Side, bør Generalhypotheket formeentlig overgaae til den nye Ringenes Orden.

Ogsaa uden Protokollation har Underpant, som allerede oven anthydet, kunnet stiftes efter slesvigk Ret, deels i enkelte Tilfælde ifølge Lovens umiddelbare Bydende, deels ved sædvanlig Kontrakt. Hvad nu først angaaer det kontraktmæssige Underpant uden Protokollation, da kan dette ikke vedblive i sin nærværende Skikkelse, naar Kongerigets Lovgivning, der kun kjender tinglæst Underpant, overhovedet skal komme til Anvendelse med Hensyn til Kreditforholdene. Enten maa det besørjes protokolleret (tinglæst), eller det maa aldeles bortfalde. Efter slesvigk Ret er det imidlertid Regelen, at der ordentligviis ikke kan protokolleres Noget paa Debtors Folium, udenat han selv forud har givet sit Samtykke dertil, og det er derfor billigt, at Kreditor ikke bør kunne forvandle sin hidtilværende umentprotokollerede og derfor temmelig usikre Panteret til den langt større Ret, som protokolleret Pant giver, uden at han i Overensstemmelse med den Lovgivning, under hvilken hans Fordring er stiftet, tilveiebringer Debtors Samtykke. For saa vidt angaaer de Fordringer, der forfalde eller kunne opsiges til et nærliggende Tidspunkt, kan dette nu ikke volde nogen Betænkelighed, idet Kreditor, naar der nægtes ham Samtykke til Protokollationen (Tinglæsningen), kan benytte sin Ret til at forlange sin Fordring udbetalt, forinden den nye Lovgivning træder i Kraft. Underledes stiller Sagen sig derimod med Hensyn til saadanne Fordringer, der først kunne forlanges opfyldte ved et senere Tidspunkt, idet Kreditor i saa Fald ikke har noget let tilgængeligt Middel til at tvinge Debitor til at tilstede en betimelig Protokollation (Tinglæsning). Denne Panfættelighed lader sig neppe løse uden at give enten